

תהילים לפי אותיות א' ב'

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר (ישעיה ס') ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשי ידי להתפאר (סנהדרין י' א')

איבאני חסדך יהוה תשובתיך פאמרתך: ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך: ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי: ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד: ואתהלכה ברחבה כי פקדיך דרשתי: ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש: ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך:

באמר יזכה נער את ארחו לשמור בדברך: בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך: בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך: ברוך אתה יהוה למדני חקיך: בשפתי ספרתי כל משפטי פיך: בדרך עדותיך ששיתי פעל כל הון: בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך: בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך:

גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך: גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך: גר אנכי בארץ אל תסתור ממני מצותיך: גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת: גערתי זדים ארורים השגים ממצותיך: גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתני: גם ישבו שרים כי נדברו עבדך ישיח בחקיך: גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי:

דבקה לעפר נפשי חוני בדברך: דרכי ספרתי ואלעגני למדני חקיך: דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך: דלפה נפשי מתוונה קימני בדברך: דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני: דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי: דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני: דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי:

הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב: הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי: הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע: העבר עיני מראות שוא בדרכך חוני: חסם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטיך טובים: הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חוני:

ואשר תמימי דרך החלכים בתורת יהוה: אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו: אף לא פעלו עולה בדרכיו חלכו: אתה צויתך פקדיך לשמר מאד: אחלי יפנו דרכי לשמר חקיך: אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך: אודך בישר ללב בלמדי משפטי צדקך: את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד:

זמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך: גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך: גר אנכי בארץ אל תסתור ממני מצותיך: גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת: גערתי זדים ארורים השגים ממצותיך: גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתני: גם ישבו שרים כי נדברו עבדך ישיח בחקיך: גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי:

חבקה לעפר נפשי חוני בדברך: דרכי ספרתי ואלעגני למדני חקיך: דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך: דלפה נפשי מתוונה קימני בדברך: דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני: דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי: דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני: דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי:

טוב עשית עם עבדך יהוה בדברך: טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי: טוב אתה ומטיב למדני חקיך: טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצור פקודיך: טפס בחלב לבם אני תורתך שעשעתי: טוב לי כי ענית למען אלמד חקיך: טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף:

ידך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך: ידאיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי: ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עזיתני: יהי נא חסדך לנחמני פאמרתך לעבדך: יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי: יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך: ישובו לי יראיך וידעו (וידעו) עדותיך: יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש:

בלילה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: כל עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני: כי הייתי כנאד בקיטור חסיד לא שכחתי: כמה ימי עבדך מתי תעשה ברגלי משפט: פרו לי ודים שיחות אשר לא כתורתך: כל מצותיך אמונה שגר רדפוני עורני: כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקדיך: כחסדך חני ואשמרה עדות פיד:

לעולם יהוה דברך נצב בשמים: לדר ודר אמונתך פוננת ארץ ותעמוד: למשפטך עמוד היום כי חפל עבדיך: לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעיני: לעולם לא אשכח פקודיך כי כם חייטני: לך אני הושעני כי פקודיך דרשתי: לי קוו רשעים לאבדני עדתיך אתבונן: לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד:

במה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: מאיבי תחבמני מצותך כי לעולם היא לי: מפל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי: מזקנים אתבונן כי פקודיך נצחתי: מפל ארח רע בלאתי רגלי למען אשמר דברך: ממשפטך לא סרתי כי אתה הורתני: מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: מפקודיך אתבונן על בן שנאתי כל ארח שגר:

רלרגלי דברך ואור לנתיבתי: נשבעתי ואקומה לשמור משפטי צדקך: נענית עד מאד יהוה חני כדברך: נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטך למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי: נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה: נמיתי לבי לעשות חסיד לעולם עקב:

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי: סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי: סורו מפני מרעים ואצרה מצות אלהי: סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי: סעדני ואשעה ואשעה בחסידך תמיד: סלית כל שוגים מחסידך כי שגר תרמיתם: סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדתיך: סמר מפחדך בשרי וממשפטך יראתי:

עשיתי משפט וצדק כל תניחני לעשקי: ערב עבדך לטוב אל עשקני ודים: עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך: עשה עם עבדך כחסדך וחסידך למדני: עבדך אני חביבני ואדעה עדתיך: עת לעשות ליהוה הפרו תורתך: על בן אהבתי מצותיך מזהב ומפז: על בן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שגר שנאתי:

בלאות עדותיך על בן נצרתם נפשי: פתח דברך יאיר מבין פתיים: פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי: פנה אלי וחנני במשפט לאהבי שמך: פעמי חכן באמרתך ואל תשלט בי כל און: פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך: פניך האר בעבדך ולמדני את חסידך: פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך:

צדק אתה יהוה וישר משפטך: צוית צדק עדתיך ואמונה מאד: צמתתני קנאתי כי שכחו דברך צרי: צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה: צעיר אנכי ונכוח פקדיך לא שכחתי: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי: צדק עדותיך לעולם חביבני ואחיה:

קראתי בכל לב עניי יהוה חסיד אצרה: קראתי הושעני ואשמרה עדתיך: קדמתי כנשף ואשעה לדברך ולדברך יחלתי: קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך: קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חני: קרבו רדפי ומה מתורתך רחק: קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת: קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסרתם:

ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי: ריבה ליבי וגאלני לאמרתך חני: רחוק מרשעים ישועה פי חסיד לא דרשו: רחמך רבים יהוה כמשפטך חני: רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נמיתי: ראיתי בגדים ואתקוממה אשר אמרתך לא שמו: ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חני: ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:

שרים רדפוני חנם ומדברך וומדברך פחד לבי: שלש אנכי על אמרתך פמוצא שלל רב: שגר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: שבע פיום הללתיך על משפטי צדקך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד: שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגדך:

תקרב רגלי לפניך יהוה כדברך חביבני: תבוא תחנתי לפניך כאמרתך חני: תבענה שפתי תחלה כי תלמדני חסידך: תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק: תחי ירך לעורני כי פקודיך בחרתי: תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי: תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעורני: תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

תהילים באותיות נשמה

נר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך: נעניתי עד מאד יהוה חניני כדברך: נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: נתנו רשעים פח לי ומפקדיך לא תעיתי: נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה: נמיתי לבי לעשות חסיד לעולם עקב:

שרים רדפוני הנם ומדברך (ומדברך) פחד לבי: שלש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי עדותיך ואהבם מאד: שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך:

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: מאיבי תלחמני מצותך כי לעולם היא לי: מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי: מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרת: מפל ארח רע פלאתי רגלי למען אשמר דברך: מפושפטיך לא סרתי כי אתה הוראתני: מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: מפקודיך אתבונן על בן שנאתי כל ארח שקר:

דורני יהוה דרך חסיד ואצרנה עקב: הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: הדריבני בנתיבי מצותיך כי בו הפצתי: הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע: העבר עיני מראות שוא בדרך חיי: הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטיך טובים: הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חייני:

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו: ומעשה ידינו כוננה עלינו: ומעשה ידינו כוננהו. תהלים צ"ז ישב, בסתר עליון: בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה, מחסי ומצודתי אלהי, אבטח בו: כי הוא יצילך, מפח יקוש; מדבר הוות: באברתו, יסך לך ותחת כנפיו תחסה; צנה וסחרה אמתו: לא תירא, מפחד לילה; מחין יעוף יומם: מדבר, באפל יחלך; מקטב, ישוד צהרים: ופל מצדך, אלה ורכבה מימינך: אליך, לא יגש: רק, בעיניך תביט; ושלמת רשעים תראה: כי

אתה יהוה מחסי, עליון, שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה; ונגע, לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך; לשמרך, בכל דרכיך: על כפים ישאונך: פן תגף באבן רגלך: על שחל ופתן, תדרך; תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק, ואפלטתו; אשגבהו, כי ידע שמי: יקראני, ואענהו עמו אנכי בצרה; אחלצהו, ואכבדהו: ארך ימים, אשיבעהו; ואראהו, בישועתי.

תהילים פרק צא

מכתם לדוד: שמרני אל, כי חסיתי בך. אמרת לי, אדני אתה; טובתני, כל עליך: לקדושים, אשר בארץ המה; ואדירי, כל חפצי כם: ירבו עצבותם, אחר מהרו: כל אסיד נספיהם מדם; וכל אשא את שמותם, על שפתי: יי, מנת חלקי וכוסי אתה, תומיך גורלי: חכלים נפלו לי, בנעמים; אף נחלת, שפרה עלי: אברך את יי, אשר יעצני; אף לילות, יסרוני כליותי: שויתי יי לנגדי תמיד: כי מימיני, כל אמוט: לכן, שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי, ישפן לבטח: כי, לא תעזב נפשי לשאול; לא תתן חסידך, לראות שחת. תודיעני, ארח חיים: שבע שמחות, את פניך; נעמות בימינך נצח.

תהילים ט"ז

ותשועת צדיקים, מיהוה; מעוזם, בעת צרה: ויעזרם יהוה, ויפלטם: ויפלטם מרשעים, ויושיעם כי חסו בו. תהילים ל"ז

חזקו, ויאמץ לבבכם כל המיחלים, ליהוה. תהילים ל"א

ואומרים קדיש יהא שלמא

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקתה, ויקרב משיחיה. בתיובין ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה ושיבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה וריחה והצלח, לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן. עושה שלום בבריותיו, הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל, ואמרו אמן.